

?

Jam Lutheranismen nu är blandad
med Rationalism uti de så kalla-
de nya Bäckernas men de äro
människa, Jam vågas antagga För-
nuftets tillfästelse i Hvaran. Han blif-
genast ansett för en Kättare, på
Jamma Gatt Luther, när han gille
rensa Christna därav från Däuf-
dömet villfarelsen. Han blef an-
sett för en Kättare. och Christas
jelf, när han ville rensa dazem
från mennisko stadga, snäpplig
ta med sitt blod för denna djersket.
Så har det gått till hela kyrko-
historien igenom.

1466. Tyubers hade äfven dörjunga-
ne själva en död Tro ända till Chri-
sti död. men jelf bedrägeniet var så
kort, att Petrus och de andra dörjun-
garne trodde sig äga Gud, att gå till
döden för Christi skull. men hann guds
det. Den döda Tran är verkligen
så stark. menniskans medvetande att
den allorig tvifles på sitt nådastånd som
har en stark död Tro. men i pröfnings-
ågan blifte pröfades den alldeles. Jödes
en lefvande Tro följes ofta fruktare
tvifvel. men när det gäller: då blif
den lefvande Tran stark, obero-
hårdnackad och flugstemat. alla
Satans magt. Ju mera en rätt christen
blif för följd af verlden desto mera

växer hans mod.
1564. Så var förhållandet med döparen
en flugst, andis, och obäglig karaktär.
Hvad gingen i ut till allt? En rö, som
drifvel hit och dit af häsnen? Så var
utgå förhållandet med Luther: När Aug-
burgiska Bekännelsen skulle inlemnas
eller afserlemnas åt Kejsaren, Gnet
Melanchton som ett Barn, hans
Tro vacklade i det kritiska ägenblie-
ret: men Luther Tro på Guds mäti-
ga bistånd var då som starkt, när
det jag mörket ut: verlden.

1568. uti det anförda Exemplet med
modren och de Agudaktiga Barnen
måtte framställa det väkta tillstän-
det under bildens den 4de, som jag
till den förjande modren: Moder, jag
är ingen nåd värd: jag kan icke
visa mig för minna vras ågan uti det
döda och förnedrade tillstånd kvarute
jag nu är. Jag kan icke vittas i föräbr-
hufet uti detta tillstånd. Jag snäpplig
bort undan vras ågan, och emellan
tid försöka att arbeta på min förbät-
ning, för att göra mig värdig, att emat-
taga förlåtelse af Er.

1569. uti detta jimes tillstånd, var
nådan Rain, när han samvete blef
väkt af Guds stränga rättfärdighet,
Guds dani. Min synda är större,